

Olv.: Zak 9,9-10 – Róm 8,9.11-13 – Mt 11,25-30
Jézus hálaadása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket! Szalézi szent Ferenc ragyogóan megfogalmazza azt, ami az embert Isten közlébe viszi. Azt mondja: “Ha kószál a szíved és szenved, akkor óvatosan segítsd a helyére, helyezkedj Isten jelenlétebe. Nem ezért jövünk ide? Néha szenved a szívünk, kószál, nem találja a helyét. Óvatosan tegyük a helyére. Helyezzük magunkat Isten jelenlétebe. Csodálatos megfogalmazás. Eltalálta azt, amire az embernek szüksége van. Ezt tegyük most meg mindannyian itt a templomban. Ezzel a gondolattal üzenjük annak a fiatal fiúnak, Tamás testvérünknek, akiért bemutatjuk ezt a szentmiseáldozatot. Tartsunk bűnbánatot.

Könyörögjünk

Istenünk, te szent Fiad megaláztatása által fölemelted az elesett emberiséget. Adj szent örömet nekünk, akiket kiragadtál a bűn szolgátságából és fogadj be egykor az örök boldogságba, a mi Urunk Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Amen.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Nekünk, nyugtalan szívű, - Szalézi szent Ferencre utalva, - kószáló lelkű embereknek igen nagy szükségünk van Jézus tanítására. Mégpedig pontosan Jézusnak erre a tanítására, amit ma hallottunk. Talán egy kicsit szokatlan, ahogy megfogalmazza az igazságot. Azt mondja: “Jöjjetek Hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok, Én felüdítlek titeket.” Az igazi szokatlan az, ami most jön: “Vegyétek magatokra igámat és tanuljatok Tőlem, mert Én szelíd vagyok és alázatos szívű.”

Szeretném ezen a mai vasárnapon ennek a szokatlanul megfogalmazott igazságnak az értelmét kibontani. Általában mi magyar emberek, amikor ezt a szót halljuk, hogy iga, akkor arra gondolunk, amit a baromra rátesznek. Ráterhelik az állatra, az igavonó állatra a jármot, vagy a lóra a szerszámot. Ez arra való, hogy az a nyomorult jószág elmozdítsa a terhet. Biztos, hogy nem ezt jelenti Jézusnak ez az üzenete: “Vegyétek magatokra igámat.” Ezzel aztán nem könnyítené meg az életünket. Nyilván, valami másról van szó.

Testvérek!

Próbáljuk egy picit közelebb engedni magunkhoz ezt az igazságot. Azt hallottuk, hogy Jézus fölujjongott, hatalmas örömmel mondta ki ezt az igazságot:

*“Áldalak téged Atyám,
hogy elrejtetted ezt a bölcsék és az okosak elől
és kinyilatkoztattad a kicsinyeknek.”*

Innen kell elindulni ahhoz, hogy megértsük, mit akar Jézus nekünk mondani.
 Van a bölcseknek, meg az okosoknak a világa, mondhatjuk úgy, hogy az *e világ*.
 Van a kicsinyek világa, a kicsinyek az alázatosak, a szelídek, ez egy *másik világ*.

Fontos jól hallani, *egy másik világ, nem másvilág*. A másvilágra általában azt szokták mondani, hogy a túlvilág. A halottainkkal kapcsolatosan is mondanak ilyet, hogy a túlvilágra jutottak, a másvilágra jutottak. Igen, más a túlvilág, az, ami a halálunk után következik. De itt Jézus nem erről beszél, *hanem egy másik világról szól, amit ő hoz el nekünk!* Azért áldja az Istent, mert vannak akik *e világban* annak a *másik világnak* az üzenetét fölfogták, annak a másik világnak az üzenetét értik.

Az e világ bölcseiről, meg okosairól.

A napokban hallottam egy geológiai előadást a Kárpát-medencével kapcsolatosan, hogy loo millió évvel ezelőtt alakultak ki a vulkanikus hegyek. Föl se fogjuk, loo millió év. Ha a teremtés történetét nézzük, az e világ, a teremtett világ fölépül és egyszer csak megjelenik az ember, mint az e világ csúcsa. Fölnöveszti a világ az embert. Az ember a teremtés koronája. Sajnos az ember általában azért, mert a világ fölé nő, a teremtett világ fölé nő, hiszen szellemi lény, okos, tapasztalata van, ezért az embert elviheti a kísértés, *a tudása, a hatalma, a javak birtoklása*.

A tudós kutatja ennek a világnak a titkait. Bizony nagy a kísértése, ha azt gondolja, minél többet fedezünk föl ezekből a titkokból, annál nagyobbra nőttünk. A középkori ember ezt nagyon bölcsen fogalmazta meg ezekkel az emberekkel kapcsolatosan: “dokta ignorancia”-*tudós tudatlanság*. Minél többet fejt meg az ember a titkokból, annál inkább rádöbben arra, hogy még mennyi mindent nem tud. Aki valamit sejt ezekből, az már azt is mondja, hogy ő már mindenki fölött van. Ez a furcsa emberi gondolkodás

Nagy kísértése az embernek az, hogy amikor *hatalomhoz jut*, akkor úgy gondolja, hogy övé az egész világ. Igen, nagy kísértés a hatalom és akinek hatalom van a kezében, bizony játszani képes. Általában a hatalommal bírók a másik emberrel játszadoznak.

A gazdagság, amikor az embernek van, akkor bizony az kísértheti, hogy pénzen minden megvehető. Igen sok minden. Hatalmas lehetősége van annak a kezében, aki gazdag. Mennyi jót is tehet az, akinek lehetősége van. De emberek vagyunk.

Jézus pontosan erről beszélt:- elrejtetted előlünk a Te igazságodat,- mert sajnos ezek az emberek általában úgy gondolják, hogy ez az *e világ elég*. Bár lehetnek az életükben pillanatok, amikor egy picit az ember megroppan. Amikor az embert ütés éri, akkor azon kezd gondolkodni, hogy mennyire nem minden lehetőség ez a világ. Jézus arról beszél, hogy – áldalak Atyám, hogy nem ezeknek nyilatkoztattad ki...- Nem is értik. Nem is kell nekik. Úgy gondolják, hogy nincs is szükségük arra a másik világra. Persze szükségük van, csak talán maguknak sem vallják be. Bizony igen sokszor csak áztatják magukat. El akarják hitetni, hogy minden ami van, az elég. Csak hát mi van akkor, amikor kószál a szívük,- Szalézi szent Ferenc szavaival.- Amikor szenved a szívünk, akkor azért úgy tűnik, hogy még sem elég. Ez az egyik.

Van a másik világ, amit Jézus hozott.

Nem alulról épül fölfelé, hanem fölülről jön ajándékképpen. Istentől jön, Jézus hozza az emberhez, leereszkedik, leszáll. Ez a másik világ az, amit Jézus hoz, ez az Isten belső világa. Ez az Isten irántunk való szeretete. Az Isten irántunk való jóindulata. Jézus azt akarja, hogy ez a másik világ nyerjen teret e világban. Az a másik világ arról szól, hogy csak a szeretet, ez az isteni szeretet tud hordozni bennünket és Tőle kell ezt is megtanulni. Ha ezt beengedjük az életünkbe, akkor egy másik világ szerint élünk, Isten világa szerint. Jézus azért áldja az Atyát,

mert a **kicsinyek** ezt a világot jobban értik,
 mert a **kicsinyeknek** nincs biztonságuk,
 mert a **kicsinyek** tudják azt, hogy az ember mennyire kiszolgáltatott.
 A **kicsinyek** tudják azt, hogy mennyire szükségük van a másik emberre..

Ezért a kicsinyek ezt a világot beengedik az életükbe, jól felfogott érdekük. De mindenkinek ez a jól felfogott érdeke. Jézus ezért ujjong. Azt mondja:- tanuljatok Tőlem, ezt tanuljátok meg Tőlem. Hiszen Én onnan jöttem.

*Én is az Atyától tanultam mindent.
 Én is az Atya szeretetéből élek.
 Engem is az Atya szeretete hordoz.*

Ezért akármi történik Velem ebben a világban, jó vagy rossz, elfogadás vagy elvetés, ugyan mit számít. Hordoz az Isten. Úgy tűnik, hogy ezt a kicsinyek jobban értik, mint amazok.

***Jézus éppen azért jött, hogy ezt az e világi gondolkodást
 ennek a másik világnak az eszmeisége szerint formálja, alakítsa.***

Testvérek!

Ez a kereszténység. A kereszténység erről szól, erről a jézusi tanításról. Ezzel kapcsolatosan egy kicsit szokatlan, egy kicsit idegen is a következő gondolatmenet. Jézus azt mondja: "Vegyétek magatokra igámat.." Németben az iga: *joch*. Az indogermán nyelvben ennek a gyökere a *jujji*. E mögött, vagy ebből kifejlődve ott van egy nagyon izgalmas szó, amivel tele van ma a világ: *a jóga*. A jóga, a *jujji* rezonál az igára. Jóga magyarul azt jelenti, hogy *összeterelni, összefogni*. A jóga arról szól, hogy az öt érzékszervünk különbözőképpen reagál, ezeket össze kell terelni. Ezért a jóga nem testkultúra, hanem lelki út, szellemi út. Összeterelni az érzékeinket és odahelyezni egy Hatalmasság jelenlétébe, úgy mondjuk, hogy az Isten elé tesszük.

Jézus azt mondja, hogy tanuljatok tőlem, vegyétek magatokra igámat. Visszhangzik Szalézi szent Ferenc szava: Amikor kószál a szívünk és terhünk van, akkor tegyétek a helyére a szíveteket. Helyezzétek Isten jelenlétébe. Ez a legfontosabb tanítás. Jézus ezt tanítja nekünk. Fogadjuk el, hogy az életünk az ajándék. Az életünk nincs a mi kezünkben, bármennyire is el akarjuk hitetni magunkkal, meg egymással. Sem a mi életünk, sem a született gyermekeink, vagy a születendő gyermekeink élete, sem a szüleink élete, akik talán épp

most halnak meg. Nem a mi kezünkben van az életünk, az Isten kezében van.

*Ezt kellene megtanulni,
hogy Isten jelenlétébe helyezzük az életünket,
aki az életünk Ura és megnyugszik a lelkünk.*

“Nyugtalan a mi szívünk, míg meg nem nyugszik Benned”- mondja szent Ágoston. Ezt tanítja Jézus. Ezt kell megismerni. Ez is nagyon fontos, *a megismerés*. A megismerés azt jelenti, hogy valakivel összetartozom. A Biblia, amikor azt a nagy igazságot kimondja, hogy Ádám megismerte Évát, akkor a nagyon egyszerű gondolkodás azt mondja, hogy kapcsolatba kerültek. A Biblia azt üzeni, hogy rádöbbenetek arra, hogy összetartoznak.

Jézus azt akarja ma tanítani az igájával, joch-val, a jujjival, a jógával sokat foglalkozó embereknek, hogy Isten jelenlétébe kell helyezni az életünket. Ez azt jelenti, hogy Istennel tartozzunk össze. Ismerjük meg és ez az összetartozás életben tart bennünket. Jézus ezt bizza ránk, hogy egymással is tartozzunk össze. Minden ember mindenkivel. Jöhetnek Vietnamból, Indiából, a környező országokból, a világ bármely pontjáról. Ismerjük meg egymást, vagyis tartozzunk össze egymással. Ebben az ismeretben, ebben az összetartozásban megbékél az ember. Isten akarata szerinti élete lesz. Kíváncsiak vagyunk ennél többet ma a Testvéreknek? Szerintem nem.

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Ezt a közösségi imádságunkat elsősorban azokra a fiatalokra gondolva imádkozzuk, akik itt szoktak lenni mellettem az oltárnál és most szabadságon vannak. Most ez a két kicsi gyerek, Andris meg Joci teljesítik a szolgálatot, nagyon kedvesen és szépen. De azért ezekért a nagyokért egy picit mindig aggódunk ilyenkor. Kérjük az Istent, hogy tudják, miképpen kell igazodniuk.- Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Istenünk, határtalan szereteted ajándékaival eltelve, arra kérünk, hogy élni tudjunk üdvösségszerző javaiddal és mindig buzgók legyünk dicséretedben Krisztus, a mi Urunk által. Amen

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Mindig reménykedem abban, hogy minden vasárnap egy kicsit megsimogatja Isten a szívünket. Megnyugszunk és e világban képesek leszünk a másik világ értékrendjét megvalósítani.

Kérjük az Istent, hogy egyre jobban megismerjük őt és akkor dicsőíteni fogjuk. Egyre jobban ismerjük meg egymást és akkor egymással összetartozunk és rájövünk arra, hogy nem is annyira nehéz egymást szeretni. Néha persze neki kell gyürkőznünk, de hát még mindig ez a jobb. - Áldás -

+ A M E N +